

Sygn. akt II CNP 23/09

POSTANOWIENIE

Dnia 21 maja 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Irena Gromska-Szuster

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 21 maja 2009 r.,

skargi B.B.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego

postanowienia Sądu Okręgowego w Ł.

z dnia 17 stycznia 2008 r., sygn. akt [...],

wydanego w sprawie z wniosku E.Z. i P.Z.

przy uczestnictwie B.B.

o ustanowienie drogi koniecznej,

- 1) odrzuca skargę;**
- 2) zasądza od B.B. na rzecz E.Z. i P.Z. kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt) tytułem zwrotu kosztów postępowania.**

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. jednym z kreatywnych wymagań skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest wykazanie przez skarżącego, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe. Jak wskazał Sąd Najwyższy wymaganie to jest spełnione, jeżeli skarżący w wyodrębnionym wywodzie prawnym dokona analizy prawnej w zakresie możliwości wzruszenia zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych i w sposób wyczerpujący wywiedzie oraz wykaże, że nie było i nie jest to możliwe (porównaj między innymi orzeczenia z dnia 17 sierpnia 2005 r. I CNP 5/05, OSNC 2006/1/17 i z dnia 27 stycznia 2006 r. III CNP 23/05, OSNC 2006/7-8/140). Dlatego nie jest wystarczające jedynie stwierdzenie, jak uczynił to skarżący, że zaskarżone orzeczenie nie podlega wzruszeniu w drodze innych środków prawnych, bowiem brak ustawowej podstawy do złożenia skargi o wznowienie postępowania, a nadto orzeczenie to nie podlega zaskarżeniu skargą kasacyjną.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy na podstawie art. 424⁸ § 1 w zw. z art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. odrzucił skargę i zasądził od skarżącego na rzecz P. i E.Z. koszty postępowania, zgodnie z ich wnioskiem zawartym w odpowiedzi na skargę (art. 98 w zw. z art. 108 § 1, art. 424¹² i art. 398²¹ k.p.c.).